

hr. Frank Aaens opmærksomhed, at Danmark er det land i Europa, hvor de færreste tør starte nye virksomheder. Det siger altså noget om erhvervsklimaet i dette samfund.

Den anden bemærkning er til hr. Bjørn Elmquist, som taler om de grønne afgifter, og hvorfor de blev indført, osv.: Jeg vil gerne gøre hr. Elmquist opmærksom på, at der var to klare forudsætninger, da man i sin tid diskuterede regeringens indførelse af de grønne afgifter – og jeg husker tydeligt, at både erhvervsministeren og skatteministeren var fremme med disse forudsætninger – nemlig at de samtidig skulle bidrage til lavere personskatter her i landet, og at andre lande stod på nippet til at gennemføre tilsvarende afgifter. Så det ville ikke forringe vores konkurrencesituation inden for det indre marked. Ingen af disse forudsætninger er opfyldt i dette øjeblik – ingen, tværtimod! – og derfor må man sige, at hr. Elmquists argumentation for et øjeblik siden bygger på sand.

Den sidste bemærkning er til ministeren: Jeg er glad for ministerens erkendelse af, at indførelsen af de grønne afgifter endte med administrativt bøvl. Det er da til at tage og føle på; det er da til at forstå. Det var et udsagn, som jeg tror alle mindre og mellemstore virksomheder, som har bøvl med de administrative problemer netop i disse uger, vil erkende. Der har ministeren for en gangs skyld ret: Det blev noget administrativt bøvl.

Så siger ministeren: Men det blev ikke så slemt, som det kunne have været, for vi fik lettet nogle økonomiske byrder for nogle, osv. Dertil vil jeg sige, at det jo svarer til, at en bilist, der kører igennem Strøget med 50 km i timen, siger: Men det lykkedes alligevel at undgå at ramme fru Hansen, for jeg svingede til venstre i sidste øjeblik!

Hvis man overhovedet ikke havde gennemført det projekt, ville man intet administrativt bøvl og ingen problemer have haft, heller ikke i relation til ligestillingen med de øvrige lande inden for det indre marked.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Nej, gid vi var sikre på det! Men så havde man heller ikke opfyldt den miljømålsætning, som hr. Svend Erik Hovmands egen regering fik – belemret os med, vil jeg ikke sige, men så i hvert fald stillet op som en målsætning, som et stort set samlet Folketing tilsluttede sig. Men sådan kan man jo se på det.

Men det er klart, at havde man lukket et eller andet antal virksomheder, havde de ikke fået administrativt bøvl. Det kan jeg bekræfte.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er bare til fru Pernille Sams: Jeg læste ikke op fra gamle lærebøger; det var ikke en lektie, jeg lirede af; jeg citerede fra nationalregnskabet, hvor der står, at man kalder det restindkomst. I alle andre lande kalder man det profit, men vi kan godt bruge ordet restindkomst – i dette tilfælde for erhvervslivet – eller efterbetaling af løn. Den har aldrig været så høj, som den er i øjeblikket.

Lige præcis Venstre og Det Konservative Folkeparti bekymrer sig jo normalt meget om erhvervslivets indtjening, og når det nu er gået så godt med den indtjening, kunne vi så ikke få et svar fra Venstre og De Konservative på, hvorfor det så ikke går bedre med beskæftigelsen? Hvorfor får virksomhederne ikke mere ud af det? Hvorfor puger de bare sammen og køber obligationer og lægger pengene i kassen i stedet for at bruge dem til noget fornuftigt? Det synes jeg da er det mest relevante spørgsmål at stille i den situation.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Det er til hr. Svend Erik Hovmands sidste udsagn, om, at der er færrest i Danmark, der starter ny virksomhed. Det er jo noget, vi skal drøfte på tirsdag. Jeg har også hæftet mig ved den oplysning i iværksætterrapporten, men det siger jo ikke noget om overskudssituationen, konsolideringstendenserne osv. i de store virksomheder og i det allerede etablerede erhvervsliv i Danmark. Det var det, jeg var inde på i mit indlæg: at kapitalformidlingen fejler et eller andet i vort land. Og med det stigende overskud, vi har, kunne det da være en god idé – og har det måske også handlet om i dag – at vi tager hul på en ny diskussion om overskudsdeling, en ny form for overskudsdeling, for så vil en del af de konkurrenceevnebetragtninger i forbindelse med lønudgifterne, som vi er inde på, komme til at tage sig helt anderledes ud, for så vil mange medarbejdere i mange virksomheder, hvor det går fremragende, begynde at interessere sig for at få andel i overskuddet og lade være med at stille store krav til lønudviklingen.